

РЕШЕНИЕ

№ 5718

гр. София, 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 21.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4113** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Фондация „Антикорупционен фонд“ срещу Решение № Към ЗИ-01-13-[4]/03.04.2023г. на директора на Агенцията за държавна финансова инспекция /АДФИ/, с което на основание чл.37, ал.1, т.1, предл.2-ро ЗДОИ е отказано предоставянето на достъп до Доклад № ДИД4-БЛ-30/15.03.2022г. и заключението към него по подаденото от жалбоподателя заявление.

Жалбоподателят моли за отмяната на обжалваното решение като незаконосъобразно - постановено при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Намира, че в конкретния случай не са налице предпоставките за прилагане на чл.198 НПК, поради което и няма основание за отказ по чл.37, ал.1, т.1, предл.2-ро ЗДОИ. Докладът на АДФИ не можел да се счете за материал по делото, тъй като не бил създаден в рамките на наказателно производство. Излага подробни съображения за неприложимостта към конкретния случай на разпоредбата на чл.198 НПК. Обосновава, че в случая е налице надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.6 ДР ЗДОИ от предоставяне на търсената информация с цел разкриване на корупция, повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект по случаи със съществено засягане на обществения интерес.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез юрк.Ж., която претендира присъждането на разноски.

Ответникът по оспорването, в писмен отговор по жалбата, представен с административната преписка, оспорва нейната основателност. Така изразеното становище в съдебно заседание се поддържа чрез юр.К., която претендира присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Излага допълнителни съображения в писмени бележки.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят, че на 15.02.2021г. от жалбоподателя е подаден сигнал до АДФИ за нарушения на Закона за обществените поръчки от [община] във връзка с обществена поръчка с предмет „Доставка на 1 брой употребяван лек автомобил за нуждите на [община]“.

Не е спорно, че от АДФИ е извършена финансова инспекция на [община] за резултатите, от която е изготвен Доклад № ДИД4-БЛ-30/15.03.2022г.

Достъпът до него и придружаващото го заключение под формата на преписи е поискан от жалбоподателя по реда на ЗДОИ със заявление вх.№ ЗИ-01-13/15.03.2023г. От писмо вх.№ 2002/2022г. от 27.03.2023г. на прокурор при Окръжна прокуратура – Благоевград се установява, че междувременно по описа на Специализираната прокуратура е образувана пр.№ 2054/2021г. като с постановление от 14.10.2021г. на АДФИ е възложено извършването на финансова инспекция. След изготвянето на доклада /посочен по-горе/ е образувано ДП № 66/2021г. по описа на СП. Предмет на разследване са няколко процедури по възлагане на обществени поръчки от [община] и изпълнението им, като сред тях попада и тази, описана в сигнала на жалбоподателя. След закриване на Специализираната прокуратура делото е изпратено по компетентност на ОП-Благоевград и продължава под ДП № 115/2022г. на ОСлС, което не е приключило. Посочено е, че докладите по чл.19 ЗДФИ са годно доказателствено средство по см. на чл.127, ал.1 НПК и разгласяването на информация по ДП би попречило на разследването, с оглед което наблюдаващият прокурор на този етап не дава съгласие за разкриване на информацията.

Писмото е изготвено по повод запитване от АДФИ във връзка с подаденото заявление за предоставяне на достъп до обществена информация и във връзка с чл.198 НПК. За това действие жалбоподателят е уведомен с писмо от 23.03.2023г.

След получаване на писмото от ОП-Благоевград е последвало издаването от ответника на обжалваното в настоящото производство решение, с което е постановен отказ по подаденото от жалбоподателя заявление със съображения, че е налице специален ред за предоставяне на търсената информация, връчено на 05.04.2023г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена по пощата на 19.04.2023г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице, в законоустановения срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за

законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Общественият интерес, свързан с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ.

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ.

Задължени субекти според разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация.

Съгласно чл.6, ал.1 от Закона за държавната финансова инспекция Агенцията за държавна финансова инспекция е администрация към министъра на финансите и е юридическо лице на бюджетна издръжка. Съгласно чл.19, ал.4, т.4 от Закона за администрацията, за органи на изпълнителната власт се считат и ръководителите на

държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, които имат функции във връзка с осъществяването на изпълнителната власт. Следователно директорът на АДФИ е орган на изпълнителната власт и като такъв е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ. Предвид това съдът приема, че административният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В настоящия случай ответникът е сезиран със заявление в писмена форма, съдържащо изискуемите реквизити по чл.25, ал.1, т.1-4 ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 и ал.2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл.28, ал.1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. В случай, че органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /чл.32 и чл.33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл.34 и чл.38 ЗДОИ.

В конкретния случай отказът, предмет на оспорване е обективиран в решение, което съдържа изискуемите реквизити, съответно не се установява нарушение на изискването за форма на административния акт, което да обоснове отмяната му. Не се установяват и нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Правилно е приложен материалният закон.

С обжалваното решение е постановен отказ на основание чл.37, ал.1, т.1, предл.2-ро ЗДОИ вр. чл.198, ал.1 НПК. Както се посочи по-горе, в хипотезата по чл.37, ал.1, т.1, предл.2-ро ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, каквато безспорно представлява търсената от заявителя в настоящия случай, е налице, когато исканата информация е защитена тайна в случаите, предвидени със закон.

Съгласно чл.198, ал.1 НПК, в редакцията, действаща към датата на постановяване на оспорения акт, материалите по разследването не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. В настоящия случай такова разрешение не е дадено като отказът е обективиран в нарочно писмо, с оглед което е осъществено материалноправното основание, посочено от ответника.

Съгласно чл.4, ал.1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на

достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съдебната практика приема, че редът за предоставяне на информация, събрана в хода на наказателно производство и достъпът до документи и материали, които са част от същото, независимо от етапа, в който то се намира, е регламентиран в НПК – посочената разпоредба на чл.198, ал.1 - в този смисъл Решение № 5419 от 17.04.2014г. на ВАС по адм. д. № 14213/2013г., Решение № 2496 от 20.02.2014г. на ВАС по адм. д. № 11832/2013г., Решение № 352 от 13.01.2015г. на ВАС по адм. д. № 7252/2014г. Решение № 6756 от 9.06.2015г. на ВАС по адм. д. № 9826/2013г., както и Решение № 2878 от 27.04.2018г. по адм. д. № 1664/2018г., Решение № 3715 от 04.06.2018г. по адм. д. № 14006/2017г. и Решение № 5523 от 28.09.2022г. по адм. д. № 3425/2022г. на Административен съд - София-град. Т.е. налице е друг специален ред за търсене и получаване на обществена информация, който изключва приложението на общия ред, регламентиран в ЗДОИ.

В конкретния случай фактите по делото установяват наличието на това изключение като извън правомощията на съда е да разглежда законосъобразността на отказа на прокурора по чл.198, ал.1 НПК – съображения в тази насока са изложени в мотивите на Определение от 15.04.2021г. по тълк. д. № 2/2020г., ОСНК на ВКС.

По изложените съображения съдът намери оспореното решение за законосъобразен административен акт по отношение, на който не се установява наличието на някое от отменителните основания по чл.146 АПК, съответно подадената срещу него жалба е неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение като същото следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл.24 НЗПП, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.143, ал.3 АПК, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Фондация „Антикорупционен фонд“ срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № Към ЗИ-01-13-[4]/03.04.2023г. на директора на Агенцията за държавна финансова инспекция.

ОСЪЖДА Фондация „Антикорупционен фонд“, ЕИК[ЕИК], да заплати на Агенцията за държавна финансова инспекция сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия:

